

Historia de los cines tarraconenses. Un viaje de cine por la provincia, desde sus inicios hasta la actualidad.

Isaac López Sánchez

Day-Print, Reus 2015.

Isaac López publica la seva magna tesi doctoral sobre la història de les sales cinematogràfiques a la província de Tarragona, una obra que bé pot qualificar-se de monumental encara que només sigui per les dimensions, ja que aplega més de 600 pàgines. És un recorregut cronològic per la història d'aquesta indústria, per les condicions econòmiques i per la regulació jurídica i administrativa per part de les administracions. Encara que aquesta part és molt interessant, el capítol VIII acaba sent el més llamener, perquè és el recorregut geogràfic pels municipis de la província que han gaudit de projeccions en sales estables.

El catàleg de les sales ofereix múltiples informacions, com ara l'adreça, l'any d'obertura i tancament, les característiques de l'edifici (aforament, escenari, estil arquitectònic, etc.), la identitat dels propietaris i/o gestors (ja siguin empresaris, entitats o administracions), el personal que hi ha treballat (operadors de cabina, taquillers, acomodadors, músics, representants, etc.), el preu de les entrades o els dies de projecció, la maquinària, etc. Aquest capítol és molt interessant perquè trobem informació tant de les grans capitals com de les petites poblacions. Així, de la Conca de Barberà s'esmenten les sales de Montblanc (Foment, Cinema Teatre l'Artisansa i Cine Ducal; Principal, Kursaal i Casal Montblanquí), Barberà de la Conca (Sindicat), Blancafort (Sindicat), l'Espluga de Francolí (Cinema Teatre l'Espluga i el Principal; el Novedades que després va ser Cinema Cultural de la Congregació Mariana, i finalment el Casal), Passanant (Cinema Parroquial), Pira (Cinema Pira), Rocafort de Queralt (Cinema Rocafort), Santa Coloma de Queralt (sala de la Societat l'Estrella; Cinema Centre Republicà, després convertit en Cine Iris i Cine Popular; el cine del Centre Catòlic i el de la plaça de Sant Vicenç, que va tenir moltes etapes i noms diferents, fins a la darrera com a Raval Cinema), Sarral (el Moderno i, després, el Principal;

el de la Cooperativa), Solivella (el del Sindicat i la Sala Parroquial), Vilaverd (Sindicat Agrícola) i Vimbodí (Cinema Milans i el Cinema Foment).

La història de les sales és també el reflex de la seva època, de la convivència, en els seus orígens, amb els espectacles teatrals; de l'etapa silent on les pel·lícules s'acompanyaven de música en directe; de les convulsions de la Guerra Civil, amb les incautacions i les col·lectivitzacions de sales; de la postguerra, amb la imposició de la censura ferotge i la propaganda política del règim franquista; de l'etapa d'esplendor als anys cinquanta i seixanta, on el cinema va esdevenir un dels grans espectacles de masses; i, finalment, una etapa difícil a partir dels anys setanta, per la competència de la televisió.

Qualsevol persona trobarà en aquest llibre d'Isaac López una obra de referència per conèixer la història dels cinemes de poble i la de molts petits empresaris i entitats que van apostar per aquesta activitat cultural i d'oci que, en èpoques difícils, va ser una finestra d'il·lusió per a les persones que hi van acudir durant anys. Encara que moltes d'aquelles sales ja van tancar i els locals es van adaptar a nous usos (des d'establiments comercials a seus de colles castelleres) el record perdura en la nostàlgia dels espectadors. En definitiva, un gran llibre de consulta obligada per tothom que vulgui saber més coses sobre les indústries culturals i els espais de sociabilitat a la Conca de Barberà.

Josep Estivill Pérez

Doctor en Història

Responsable de l'Arxiu Municipal de Constantí.